

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นในการพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมแบบ Walk Rally (WR) ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา
3. เพื่อศึกษาการใช้รูปแบบการฝึกอบรม WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา
4. เพื่อประเมินติดตามผลการใช้รูปแบบการฝึกอบรม WR ของครูผู้สอน เพศวิถีศึกษา

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยใช้กระบวนการวิจัย (Research and Development) โดยกำหนดขั้นตอนของการวิจัยออกเป็น 4 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การวิจัย (Research) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา กลุ่มเป้าหมาย เป็นครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จำนวน 234 คน

ระยะที่ 2 การพัฒนา (Development) การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง (Try-Out) เป็นการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 25 คน โดยใช้เกณฑ์เลือกจากครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนขยายโอกาสในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด

ระยะที่ 3 การทดลองใช้ (Implement) เป็นรูปแบบการฝึกอบรม WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด โดยการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 16 คน โดยใช้เกณฑ์การเลือกจากครูผู้สอนในกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษาทุกคน ที่สอนในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด

ระยะที่ 4 การประเมินติดตามผล (Evaluation) เป็นการใช้รูปแบบการฝึกอบรม WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ที่ผ่านการอบรมในระยะที่ 3 และต้องเป็นครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา เป็นการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 3 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 เป็นการเลือกแบบเจาะจง จากจำนวน 40 คน โดยใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในสัดส่วน เก่ง 3 : ปานกลาง 4 : อ่อน 3

5.1 สรุปผลการวิจัย

ระยะที่ 1 การวิจัย (Research) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จำนวน 8 แห่ง เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถาม ทั้งหมด จำนวน 234 ฉบับ เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และนำข้อมูลที่ได้ไปพัฒนาการวิจัย จากข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวนทั้งหมด 234 คน พบว่า เป็น ชาย 61 คน คิดเป็นร้อยละ 26.06 หญิง 173 คน คิดเป็นร้อยละ 73.94 อายุ 24-30 ปี 8 คน คิดเป็นร้อยละ 3.42 อายุ 31-36 ปี 163 คน คิดเป็นร้อยละ 68.38 อายุ 37-42 ปี 24 คน คิดเป็นร้อยละ 10.26 อายุ 43 ปีขึ้นไป 42 คน คิดเป็นร้อยละ 17.94 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี 132 คน คิดเป็นร้อยละ 56.41 ระดับปริญญาโท 101 คน คิดเป็นร้อยละ 43.16 และระดับปริญญาเอก 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.43 มีตำแหน่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษา 8 คน คิดเป็นร้อยละ 3.42 ผู้ช่วยครู (พนักงานราชการ) 22 คน คิดเป็นร้อยละ 9.40 ครูผู้ช่วย 14 คน คิดเป็นร้อยละ 5.98 ครูอันดับ ค.ศ.1 63 คน คิดเป็นร้อยละ 26.92 ครูอันดับ ค.ศ.2 52 คน คิดเป็นร้อยละ 22.22 ครูอันดับ ค.ศ.3 65 คน คิดเป็นร้อยละ 27.78 และครูอันดับ ค.ศ. 4 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.27 ไม่เคยมีประสบการณ์ด้านการสอนเพศวิถีศึกษา 193 คน คิดเป็นร้อยละ 82.48 เคยมีประสบการณ์ด้านการสอนเพศวิถีศึกษา 1 ปี 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.43 เคยมีประสบการณ์ด้านการสอนเพศวิถีศึกษา 2 ปี 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.27 เคยมีประสบการณ์ด้านการสอนเพศวิถีศึกษา 3 ปี 12 คน คิดเป็นร้อยละ 5.13 เคยมีประสบการณ์ด้านการสอนเพศวิถีศึกษา 5 ปี 18 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69 ไม่เคยผ่านการอบรมการสอนเพศวิถีศึกษา 193 คน คิดเป็นร้อยละ 82.48 และเคยผ่านการอบรม 41 คน คิดเป็นร้อยละ 17.52 ข้อที่ 9 โรงเรียนของท่านมีการจัดการเรียนการสอนเพศวิถีศึกษาอย่างไร โรงเรียนของผู้ตอบแบบสอบถามมีการจัดการเรียนการสอน 1 ครั้ง/สัปดาห์ จำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ด้านครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา เป็นครูสุขศึกษา 78 คน ครูพลศึกษา จำนวน 126 คน ครูวิทยาศาสตร์ 18 คน คอมพิวเตอร์ 24 คน ครูคณิตศาสตร์ จำนวน 20 คน จากภาพรวมของความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 2.94$, S.D. = 0.23)

ระยะที่ 2 การพัฒนา (Development) การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีสึกษา

เมื่อผู้วิจัยได้สร้างหลักสูตรและเครื่องมือเสร็จแล้วจึงนำไปใช้ในการพัฒนาเครื่องมือกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง (Try-Out) โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 25 คน เพื่อติดตามผลและหาประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรม รวบรวมข้อมูลโดยใช้สถิติการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน \bar{X} , S.D. ผู้วิจัยจึงได้นำเสนอผลงานการวิจัยออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตร

1. ชุดฝึกอบรม

1.1 ผลของเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานใบเนื้อหา พบว่า ภาพรวมของแบบประเมินผลใบเนื้อหามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.44)

1.2 ผลของเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินหลักสูตรฝึกอบรม พบว่า ภาพรวมของแบบประเมินหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.38) เมื่อพิจารณารายหน่วย พบว่า หน่วยที่ 5 การป้องกันการถูกล่วงละเมิดทางเพศ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.76$, S.D. = 0.33)

ส่วนที่ 2 แบบประเมินผลการฝึกอบรม

2. ผลของเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ภาพรวมของแบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.35) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่ 4 หัวข้อเรื่องเรียงลำดับได้อย่างเหมาะสม ข้อ 6 วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมมีความชัดเจน อ่านเข้าใจง่าย ข้อที่ 10 สื่อการสอน (Power Point) ครอบคลุมเนื้อหา ข้อที่ 13 มีความพอใจกับการทำกิจกรรม Walk Rally มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00)

3. ผลของเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ภาพรวมของแบบประเมินติดตามผลการฝึกอบรม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.29) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่ 4 ผู้จัดอบรมเปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการอบรมซักถามและแสดงความคิดเห็นได้อย่างทั่วถึง ข้อที่ 6 ผู้จัดอบรมมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้เข้าอบรม ข้อที่ 10 ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการสอนมากขึ้น ข้อที่ 12 สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00)

4. ผลของเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ภาพรวมของแบบประเมินการนำเสนอผลงาน พบว่า มีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.42) เมื่อพิจารณารายหน่วย พบว่า หน่วยที่ 1 ครอบคลุมของฉัน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.79$, S.D. = 0.36)

4. ผลของเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ภาพรวมของแบบประเมินผล WR พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายหน่วย พบว่า หน่วยที่ 4 คำนิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.51)

5. ผลของเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ภาพรวมของแบบประเมินผลความพึงพอใจของผู้เข้าอบรม ด้านข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวนทั้งหมด 25 คน พบว่า เป็น ชาย 8 คน คิดเป็นร้อยละ 32 หญิง 17 คน คิดเป็นร้อยละ 68 อายุ 24-30 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 20 อายุ 31-36 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 44 อายุ 37-42 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 28 อายุ 43 ปีขึ้นไป จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 84 ระดับปริญญาโท จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 16 มีตำแหน่งเป็นผู้ช่วยครู (พนักงานราชการ) จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 24 ครูอันดับ ค.ศ. 1 จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 40 ครูอันดับ ค.ศ. 2 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 20 ครูอันดับ ค.ศ.3 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 12 และครูอันดับ ค.ศ. 4 จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4 ด้านพึงพอใจของผู้เข้าอบรม พบว่า ภาพรวมของแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดอบรม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.79$, S.D. = 0.40)

ระยะที่ 3 การทดลองใช้ (Implement) เป็นรูปแบบการฝึกอบรม WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เข้ารับการฝึกอบรม เป็นการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 16 คน การทดลองใช้รูปแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา รวมข้อมูลโดยใช้สถิติการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน \bar{X} , S.D. ทั้งนี้ ผู้วิจัย สรุปได้ ดังนี้

1. ผลของค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ภาพรวมของแบบประเมินติดตามผลการฝึกอบรม พบว่า ภาพรวมของแบบประเมินติดตามผลการฝึกอบรมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.81$, S.D. = 0.34) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ 4 ผู้จัดอบรมเปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการอบรมซักถามและแสดงความคิดเห็นได้อย่างทั่วถึง ข้อที่ 6 ผู้จัดอบรมมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้เข้าอบรม ข้อที่ 8 ผู้จัดอบรมใช้เวลาการสอนเหมาะสมกับหัวข้อเรื่อง ข้อที่ 10 ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการสอนมากขึ้น และข้อที่ 12 สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00)

2. ผลของค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ภาพรวมของแบบประเมินผลการนำเสนอผลงาน พบว่า ภาพรวมของแบบประเมินการนำเสนอผลงานของผู้เข้าอบรมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.87$, S.D. = 0.24) เมื่อพิจารณาเป็นรายหน่วย พบว่า หน่วยที่ 1 ครอบคลุมของฉันทน์ และหน่วยที่ 5 การป้องกันการถูกล่วงละเมิดทางเพศ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.92$, S.D. = 0.15)

3. ผลของค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ภาพรวมของแบบประเมินผล WR พบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.72$, S.D. = 0.39) เมื่อพิจารณาเป็นรายหน่วย พบว่า หน่วยที่ 4 ค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย และหน่วยที่ 5 การป้องกันการถูกล่วงละเมิดทางเพศ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.83$, S.D. = 0.29)

4. ผลของค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ภาพรวมของแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าอบรม ด้านข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 16 คน พบว่าเป็น ชาย 11 คน คิดเป็นร้อยละ 68.75 หญิง 5 คน คิดเป็นร้อยละ 31.25 อายุ 24-30 ปี 4 คน คิดเป็นร้อยละ 25 อายุ 31-36 ปี 2 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 อายุ 37-42 ปี 6 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 อายุ 43 ปีขึ้นไป 4 คน คิดเป็นร้อยละ 25 จบการศึกษา ระดับปริญญาตรี 13 คน คิดเป็นร้อยละ 81.25 ระดับปริญญาโท 3 คน คิดเป็นร้อยละ 18.75 มีตำแหน่งเป็น ผู้ช่วยครู (พนักงานราชการ) 4 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 ครูผู้ช่วย 2 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 อันดับ ค.ศ.1 1 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25 ครูอันดับ ค.ศ.2 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 ครูอันดับ ค.ศ.3 6 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 และครูอันดับ ค.ศ.4 1 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25 ด้านภาพรวมของการประเมินความพึงพอใจ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.85$, S.D. = 0.35)

5. ผลของการหาประสิทธิภาพการฝึกอบรม พบว่า ค่าเฉลี่ยจากการวัดระหว่างการอบรมของหลักสูตรฝึกอบรมแต่ละหน่วย ได้คะแนนค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 89.38 ถึง 93.75 ค่าเฉลี่ยการวัดระหว่างการอบรมโดยรวม เท่ากับ 46 คิดเป็นร้อยละ 92 ค่าเฉลี่ยของการทดสอบก่อนการฝึกอบรม เท่ากับ 21.06 คิดเป็นร้อยละ 70.21 และค่าเฉลี่ยจากการทดสอบหลังการฝึกอบรม เท่ากับ 28.63 คิดเป็นร้อยละ 95.42 ของคะแนนเต็ม ดังนั้น หลักสูตรฝึกอบรมแบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา มีประสิทธิภาพ 92/95.42 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

6. ผลการเปรียบเทียบความรู้ด้านเพศวิถีศึกษาระหว่างฝึกอบรมและหลังฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา พบว่า การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 92.00/95.45 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

7. ผลการเปรียบเทียบความรู้ก่อนและหลังการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา พบว่า คะแนนค่าเฉลี่ยจากแบบทดสอบก่อนฝึกอบรม เท่ากับ 20.25 และได้คะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบหลังการฝึกอบรม เท่ากับ 27.13 เมื่อเปรียบเทียบระหว่างก่อนฝึกอบรมและหลังการฝึกอบรม พบว่า คะแนนหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ระยะที่ 4 การประเมินติดตามผล (Evaluation) เป็นการใช้อยู่รูปแบบการฝึกอบรม WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ที่ผ่านการอบรมมรในระยะเวลาที่ 3 เป็นการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 3 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 เป็นการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 40 คน

การประเมินและติดตามผล (Evaluation) รูปแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีสีกษา รวบรวมข้อมูลโดยใช้สถิติการหาร้อยละ และค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน \bar{X} , S.D. ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งการประเมินผลออกได้ ดังนี้

3. ผลการหาประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมแบบ พบว่า คะแนนก่อนการฝึกอบรม มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 18.63 คิดเป็นร้อยละ 62.08 และคะแนนวัดระหว่างการอบรม จำนวน 5 หน่วยการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย อยู่ระหว่าง 8.53-9.40 คิดเป็นร้อยละ 87 – 94 จากการทดสอบหลังการฝึกอบรม มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 28.23 คิดเป็นร้อยละ 94.08 ของคะแนนเต็ม ดังนั้น หลักสูตรฝึกอบรมแบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพศวิถีสีกษา มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

4. ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียน พบว่า ด้านข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวนทั้งหมด 40 คน พบว่า เป็น ชาย 18 คน คิดเป็นร้อยละ 45.00 หญิง 22 คน คิดเป็นร้อยละ 55.00 เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 และเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 ด้านภาพรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 2.92, S.D. = 0.24)

5. ผลการประเมินทักษะชีวิตและความคิดสร้างสรรค์ พบว่า นักเรียนมีทักษะชีวิตและความคิดสร้างสรรค์ อยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 2.95, S.D. = 0.12)

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

การพัฒนาารูปแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีสีกษา เพื่อศึกษาความคิดเห็น พัฒนารูปแบบและศึกษาการใช้รูปแบบการฝึกอบรม รวมถึงประเมินติดตามผลการใช้เพื่อให้นำรูปแบบดังกล่าวสามารถไปใช้ในสถานศึกษาได้จริง เป็นการป้องกันและลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในเด็กวัยเรียน มีทักษะชีวิตและความคิดสร้างสรรค์ที่ดีเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติตนที่เหมาะสม จากผลการวิจัยได้ค้นพบในประเด็นที่ควรนำมาพิจารณา ดังนี้

1. ความคิดเห็นในการพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีสีกษา พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 2.94, S.D. = 0.23) เนื่องจาก การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรม ผู้วิจัยนำแนวคิดที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับรูปแบบการฝึกอบรม การฝึกอบรมเป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างมีระบบ เพื่อให้บุคคลเปลี่ยนแปลงความรู้ ทักษะ และเจตคติที่จำเป็น โดยมุ่งให้สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานทั้งใน

ปัจจุบันและอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ นำไปสู่การเพิ่มผลผลิตและผลสำเร็จต่อเป้าหมายขององค์กร รวมทั้งทำที่ที่แสดงถึงความพอใจในการทำงานด้วย

การพัฒนาารูปแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิศึกษา เป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เข้าอบรมได้ทำกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่ม และได้แบ่งปันความคิดสร้างสรรค์ การการคิดแก้ไขปัญหา เรื่องเพศวิถีร่วมกัน สร้างสรรค์การทำงานเป็นทีม การมีมนุษย์สัมพันธ์กับผู้อื่น รู้จักการคิดหาเหตุผล ในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ และการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ซึ่งสอดคล้องกับ วอล์คแรลลี่ (ณรงค์วิทย์ แสนทอง, 2554) กล่าวว่า วอล์คแรลลี่ เป็นการเรียนรู้ที่ดีที่สุดของมนุษย์ คือ การเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงซึ่งไม่มีใครสอนประสบการณ์นั้นให้ได้แต่ประสบการณ์ตรงต้องเกิดจากการได้ลงมือปฏิบัติจริง ทดลอง หรือการลองผิดลองถูก หรือที่เรียกว่า "Learning by Doing" ผู้ที่เข้ารับการฝึกอบรมจะได้ลงมือทำกิจกรรมและสามารถเรียนรู้จากสิ่งที่ปรากฏในกรณีต่าง ๆ โดยแท้จริงแล้วธรรมชาติของมนุษย์แล้วนั้น มีความแตกต่างกันโดยนัยสำคัญ และในบางครั้ง ความแตกต่างหรือความขัดแย้งก็ย่อมทำให้เกิดอะไรขึ้นใหม่ ๆ เช่น เกิดทฤษฎีใหม่ แนวทางปฏิบัติใหม่ และในทางกลับกันอาจก่อให้เกิดความขัดแย้ง ซึ่งส่งผลทำให้ประสิทธิภาพของการทำงานเป็นทีมลดลง ล้วนก่อให้เกิดปัญหา เช่น คนในองค์กรขาดความสมัครสมานสามัคคีกัน ขาดการประสานงานที่ดี ขาดประสิทธิภาพของการสื่อสารในองค์กร ขาดความริเริ่มสร้างสรรค์ ขาดการเป็นผู้นำที่ดี และผู้ตามที่ดี ซึ่งสิ่งเหล่านี้ ที่กล่าวมาแล้ว หากมีการฝึกอบรมในห้องเรียนปกติก็คงไม่ได้ผลเท่าที่ควร เหตุเพราะเขาเหล่านั้นต้องได้เรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อให้เกิดพลังที่มอันยิ่งใหญ่ในการพัฒนางาน และพัฒนาองค์กร

กิจกรรมวอล์คแรลลี่ มีลักษณะแบบกึ่งวิชาการและสนทนาการ ทั้งสองแบบนี้จะเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีการสื่อสารสองทาง มีมุมมองและวิสัยทัศน์ที่แตกต่างกัน ผสมผสานกับความสนุกสนาน ตื่นเต้น ทำทาย และความสามัคคี รวมไปถึงกิจกรรมการทดสอบทักษะ และไหวพริบ (หลักสูตรการสัมมนาและกิจกรรมวอล์คแรลลี่, 2561 :ออนไลน์) อีกทั้งการนำเทคนิคแบบเพื่อนคู่คิด (Think – Pair – Share) เข้ามาร่วมกับกิจกรรมวอล์คแรลลี่ จึงเป็นการกระตุ้นให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเกิดความมั่นใจในการตอบคำถาม เป็นเทคนิคที่ไม่ต้องใช้เวลาในการเตรียมการมาก (Layman, 1981)

2. ด้านการพัฒนาารูปแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิศึกษา พบว่า ภาพรวมของแบบประเมินผลการฝึกอบรมแบบ WR มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.56, S.D. = 0.35) การดำเนินการฝึกอบรมได้ต้องพัฒนาารูปแบบการฝึกอบรมก่อนซึ่ง ทาบา Tabá (1962, p. 12) ได้เสนอกระบวนการพัฒนาารูปแบบการฝึกอบรมไว้ เริ่มจากการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เข้าอบรม กำหนดจุดมุ่งหมาย คัดเลือกเนื้อหา จัดลำดับเนื้อหา คัดเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ จัดลำดับขั้นตอนของประสบการณ์การเรียนรู้ กำหนดวิธีวัดและประเมินผลการเรียนรู้ การคัดเลือกกิจกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่ง ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการฝึกอบรมโดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับนโยบายของ

กระทรวงศึกษาธิการที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (ลักขณา สรวิวัฒน์, 2557 :ออนไลน์) ทั้งนี้เพราะการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการพึ่งพาและช่วยเหลือกันมีการปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด ความรับผิดชอบของแต่ละคนสามารถตรวจสอบได้ การใช้กระบวนการกลุ่มรวมไปถึงการใช้ทักษะปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย ดังนั้น ผู้เข้าอบรมจึงเกิดความสุขสนุกสนานในการอบรม ได้มีโอกาสเรียนรู้ร่วมกันและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ร่วมกัน ทำให้บรรยากาศในการอบรมบรรลุเป้าหมายในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา เหมาะสมที่จะนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับ Kirby, Obasi & Laris, (2006) ที่ได้กล่าวถึง ประสิทธิภาพของหลักสูตรผู้ให้ความรู้ตามหลักสูตรควร ระบุคุณลักษณะอย่างชัดเจนว่า สิ่งที่ต้องการคืออะไร ประกอบด้วยความสนใจในการสอนตามหลักสูตรความสนใจในการพูดคุยเรื่องเพศวิถี ความสามารถในการสื่อสารกับนักเรียน และทักษะในการใช้วิธีการเรียนการสอนที่เน้นการมีส่วนร่วม หากผู้ให้ความรู้ขาดความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่จะพูด ควรจัดการฝึกอบรมให้ และส่วนใหญ่ผู้ชายที่มีแนวโน้มที่จะได้รับการคัดเลือก ก็หาวิธีในการ เพิ่มสัดส่วนของผู้หญิง หรือหากขาดผู้ให้ความรู้ที่เป็นผู้ชาย ก็ควรหาวิธีเพิ่มสัดส่วนของผู้ชายด้วยเช่นกัน ผู้ให้ความรู้อาจจะเป็นครูในชั้นเรียนทั่วๆ ไป โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ครูสอนสุขศึกษา หรือครูสอนทักษะชีวิต หรืออาจจะเป็นครูที่ได้รับการอบรมมาโดยเฉพาะเพื่อที่จะสอนเพศวิถีศึกษาเท่านั้น และย้ายไปสอนจากชั้นเรียนหนึ่งไปอีกชั้นเรียนหนึ่งโดยครอบคลุมทุกระดับชั้นเรียนในโรงเรียนที่จะมีการสอนเพศวิถีศึกษา ซึ่งข้อดีของครูในชั้นเรียนทั่วๆ ไป คือ เป็นผู้ที่เป็นบุคลากรของโรงเรียนอยู่แล้ว อีกทั้งอาจจะเป็นคนที่รู้จักและเป็นที่ยอมรับในชุมชน จึงได้เปรียบในเรื่องของสัมพันธภาพกับนักเรียนที่มีอยู่ก่อนแล้ว และสามารถบูรณาการเนื้อหาด้านเพศวิถีศึกษาเข้าไปในรายวิชาต่างๆ ได้ ส่วนจุดเด่นของการใช้ผู้ให้ความรู้ที่เชี่ยวชาญในด้านเพศวิถีศึกษา คือ ผู้ให้ความรู้เหล่านี้ได้รับการฝึกอบรมมาโดยเฉพาะเพื่อให้ครอบคลุมถึงเรื่องที่มีความละเอียดอ่อนและเพื่อดำเนินกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม ผู้ให้ความรู้เหล่านี้สามารถติดตามข้อมูลข่าวสารล่าสุดได้ตลอด และสามารถเชื่อมโยงกับบริการอนามัยการเจริญพันธุ์ที่ใช้ชุมชนเป็นฐานได้

3. ศึกษาการใช้รูปแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา ด้านประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา พบว่า ค่าเฉลี่ยจากการวัดระหว่างการอบรมของหลักสูตรฝึกอบรมแต่ละหน่วย ได้คะแนนค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 89.38 ถึง 93.75 คิดเป็นร้อยละ 95.42 ของคะแนนเต็ม จึงสรุปได้ว่า หลักสูตรฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา มีประสิทธิภาพ 92/95.42 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ เนื่องจาก ในขั้นตอนการพัฒนาแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษานั้น ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการหาประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม รวมทั้งเกณฑ์ในการประเมินหลักสูตรฝึกอบรม ผู้ศึกษาวิจัยได้รวบรวม เนื้อหา เกี่ยวกับเพศวิถีศึกษา ประกอบด้วย

เรื่อง ครอบครัวของฉัน พัฒนาการทางเพศของวัยรุ่น ปัญหาพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย และการป้องกันการถูกล่วงละเมิดทางเพศ เพื่อให้ผู้อบรมสามารถสามารถนำความรู้หลังผ่านการอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ เข้าใจ และรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมในปัจจุบัน และมีทักษะชีวิตที่ดีในการเรียนรู้การแก้ปัญหา ซึ่งสอดคล้องกับสุปราณี จำปาเพ็ญ (2550) ได้ศึกษาได้ศึกษาวิจัยกึ่งทดลองโดยใช้แนวทางการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ซึ่งเป็น การเปรียบเทียบความรู้และทักษะชีวิตเกี่ยวกับเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีสภาพครอบครัว แตกแยกกับครอบครัวปกติ งานวิจัยแสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีผลต่อความรู้และทักษะชีวิตเกี่ยวกับเพศศึกษาของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มเป็นอย่างดี เพราะสามารถทำให้นักเรียนรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงที่เป็นปัญหาทุกด้าน โดยปัญหาใกล้ตัวที่สุดคือ ปัญหาครอบครัวรวมไปถึงปัญหาทางสังคมและเศรษฐกิจ ที่สำคัญ คือ ข่าวสารข้อมูลที่เป็นพิษในปัจจุบันทำให้นักเรียนเป็นโรคมุมิคุ้มกันชีวิต บกพร่อง ผลการศึกษา พบว่า ด้านความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มมีความรู้สูงขึ้น เนื่องจากผู้สอนจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมตามหลักการสอนทักษะชีวิตของ กรมสุขภาพจิต และองค์การอนามัยโลกดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมครบทั้ง 4 องค์ประกอบโดยอาศัยประสบการณ์และกิจกรรมกลุ่ม เพื่อให้ให้นักเรียนมีส่วนร่วมมากที่สุดทำให้ได้ผลและมีประสิทธิภาพมากที่สุด ส่วนด้านทักษะชีวิตพบว่าเมื่อ เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ เพราะนักเรียนทั้งสองกลุ่มได้รับการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมเหมือนกันและมีปัจจัยอื่นๆ ที่ไม่แตกต่างกัน เช่น สภาพครอบครัวของนักเรียนที่มาจากครอบครัวปกติ แต่พ่อแม่ไม่มีเวลาอบรมดูแลเพราะใช้เวลาไปกับการทำมาหากิน ทำให้ความภูมิใจของนักเรียนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน อีกทั้งนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มได้รับอิทธิพลจากครูที่ให้ความรักความเอาใจใส่ ดูแลทั้งในและนอกห้องทำให้นักเรียนเกิดความอบอุ่นใจ เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าคิดกล้าตัดสินใจในเรื่องต่างๆ สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้

จากการเปรียบเทียบความรู้ด้านเพศวิถีศึกษาจากแบบทดสอบก่อนฝึกอบรม มีค่าเท่ากับ 20.25 คะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบหลังการฝึกอบรม มีค่าเท่ากับ 27.13 เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังการฝึกอบรม พบว่า คะแนนหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจาก หลักสูตรฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา ผู้เข้าอบรมได้มีโอกาสการเรียนรู้จากการทำงานเป็นกลุ่ม ได้เรียนรู้จากการแบ่งปันประสบการณ์ร่วมกัน การฝึกอบรมทำให้ผู้เข้าอบรมได้เพิ่มพูนความรู้ จากการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ จากหลักสูตรฝึกอบรมซึ่งสามารถช่วยให้ผู้เข้าอบรมเกิดการเรียนรู้และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม มีความรู้และมีทักษะชีวิต ที่ดีสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้ถูกต้อง สอดคล้องกับ Buckley & Caple, (1995) ได้กล่าวถึงการฝึกอบรม ว่าเป็นความพยายามที่ถูวางแผนไว้อย่างเป็นระบบเพื่อเพื่อที่จะปรับเปลี่ยนหรือพัฒนาความรู้ ทักษะคติ เจตคติ ตลอดจนประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อผลสัมฤทธิ์ด้านการปฏิบัติงานที่มี

ประสิทธิภาพในกิจกรรมหนึ่ง หรือในกิจกรรมที่หลากหลาย ทั้งนี้วัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม ในสถานการณ์การทำงาน คือ การทำให้บุคคลได้เรียนรู้ซึ่งความสามารถ เพื่อที่จะสามารถปฏิบัติงานได้อย่างดีในงานที่ได้รับมอบหมาย และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นริสนันท์ เดชสุระ (2558) ได้ศึกษา เรื่อง การพัฒนาชุดฝึกอบรมทักษะการจัดการเรียนรู้เพศศึกษารอบด้านสำหรับนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ผลการวิเคราะห์ทักษะการจัดการเรียนรู้เพศศึกษารอบด้าน สามารถพัฒนาการตามวัยของมนุษย์บุคลิกภาพและมนุษย์สัมพันธ์ อนามัยเจริญพันธ์ การพัฒนาทักษะการดำรงชีวิต จิตวิทยาทางเพศและพฤติกรรมทางเพศ ศาสนากับเพศศึกษา สังคม มารยาทและวัฒนธรรมไทยกับเพศ ศึกษากฎหมายครอบครัวกับเพศและเทคโนโลยีสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับเพศ และทักษะการจัดการเรียนรู้ คือ ทักษะการนำเข้าสู่การจัดการเรียนรู้ทักษะการสร้างความสนใจทักษะการสื่อสารทักษะการให้ความรู้ ทักษะการเสริมบุคลิกภาพ ทักษะการอธิบายทักษะการมอบหมายงาน ทักษะการใช้คำถาม ทักษะการเสริมกำลังใจ ทักษะการแก้ปัญหาเป็นฐานผลการประเมินชุดฝึกอบรมทักษะการจัดการเรียนรู้เพศศึกษารอบด้าน นักศึกษาที่เข้าร่วมชุดฝึกอบรม มีผลการประเมินทั้งด้านความรู้ความเข้าใจ เจตคติ และทักษะการจัดการเรียนรู้ สูงกว่าก่อนการเข้ารับการอบรมการประเมินความเหมาะสมของชุดฝึกอบรมมีความเหมาะสม สมในระดับมากที่สุด นักศึกษาที่เข้าร่วมชุดฝึกอบรม มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งตรงกับผลการวิจัยของ ภาณุพงศ์ ดีแก้ว (2555) ได้วิจัยรูปแบบการเรียนการสอนแบบเพื่อนคู่คิดร่วมกับการใช้เทคโนโลยีการประมวลผลแบบกลุ่มเมฆ เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนและประเมินผลมีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนมาก

4. การประเมินติดตามผลการใช้รูปแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.81$, S.D. = 0.34) เนื่องจาก หลังจากครูผู้สอนเพศวิถีศึกษาผ่านการอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา ผู้วิจัยได้ติดตามประเมินผล โดยการไปสังเกตการณ์กิจกรรมเข้าค่ายวิชาการเพศวิถีศึกษา โดยมีวิทยากรให้ความรู้ จำนวน 3 คน และผู้ช่วยวิทยากร 3 คน จำนวนผู้เข้าอบรม จำนวน 16 คน วิทยากรเน้นการตั้งคำถามให้ผู้เข้าอบรมได้มีส่วนร่วมในการตอบคำถาม ทำให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม และเนื้อหาที่ใช้ในการอบรมน่าสนใจ สอดคล้องกับหลักสูตร มีเนื้อหาการอบรมแต่ละหัวข้อเรื่องมีความเหมาะสม วิทยากรอธิบายเนื้อหาชัดเจนตามลำดับเนื้อหา วิทยากรเปิดโอกาสให้ผู้เข้าอบรมสอบถามและตอบปัญหาได้ชัดเจน เอกสารประกอบการอบรมอ่านเข้าใจง่าย สื่อที่ใช้ในการอบรมมีความเหมาะสมกับเนื้อหา ใบงานในแต่ละหัวข้อเรื่องช่วยให้มีความรู้เพิ่มมากขึ้น เนื้อหาของหลักสูตรตรงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และระยะเวลาที่ใช้ในการอบรมมีความเหมาะสม กระบวนการจัดการฝึกอบรมเป็นไปด้วยความเหมาะสม ผู้เข้าอบรมเกิดทักษะ ความรู้ ความเข้าใจ และเกิดการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Kotler and Armstrong (2002) ที่กล่าวว่า พฤติกรรมของมนุษย์เกิดขึ้นต้องมีสิ่งจูงใจ หรือแรงขับเคลื่อน

เป็นความต้องการที่กดดันจนมากพอที่จะจูงใจให้บุคคลเกิดพฤติกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง ซึ่งความต้องการของแต่ละคนไม่เหมือนกัน ความต้องการบางอย่างเป็นความต้องการทางชีววิทยาเกิดขึ้นจากสภาวะตั้งเครียด เช่น ความหิวกระหายหรือความลำบากบางอย่างเป็นความต้องการทางจิตวิทยา เกิดจากความต้องการการยอมรับ การยกย่อง

5. ความพึงพอใจของนักเรียนผู้เข้าอบรม มีระดับความพึงพอใจมาก ($\bar{X} = 2.92$, S.D. = 0.24) และผลการประเมินทักษะชีวิตละความคิดสร้างสรรค์ มีความเหมาะสมมาก ($\bar{X} = 2.95$, S.D. = 0.12) ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย Wallerstein (1971, p. 256) เป็นเจตคติที่เป็นนามธรรม จึงเป็นการยากที่จะวัดได้โดยตรง ความรู้สึกเหล่านี้มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ หากความรู้สึกโน้มเอียงไปในทางบวก การปฏิบัติหน้าที่จะมีประสิทธิภาพสูง แต่หากความรู้สึกโน้มเอียงไปในทางลบ การปฏิบัติหน้าที่จะมีประสิทธิภาพต่ำ จรัส โพธิ์จันทร์ (2533, น. 17) ซึ่งสอดคล้องกับ กนกพร ทองสอดแสง (2553, น. 101) ศึกษาการพัฒนาารูปแบบการฝึกอบรมครูสอนวิชาเพศศึกษาด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยวิธีการ Think – Pair -Share ผู้เข้าอบรมมีความพึงพอใจในระดับมาก ทั้งนี้เพราะการเรียนรู้แบบร่วมมือส่งผลการเรียนรู้มากกว่าการเรียนรู้แบบปกติ อีกทั้งการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิดจะช่วยให้ผู้เรียนมั่นใจในคำตอบ มั่นใจในตนเองด้วย ชลธิชา ทับทวี (อ้างถึงใน Millis & Cottell, 1998, pp. 73-74)

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะต่อผู้ที่สนใจในการนำผลวิจัยไปใช้ในการปรับปรุงในการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

5.3.1.1 การจัดกิจกรรมการฝึกอบรมแบบ Walk Rally สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดฝึกอบรมได้หลากหลายวิชา เพราะจะทำให้ผู้เข้าอบรมไม่รู้สึกเบื่อหน่ายการอบรม และสามารถเรียนรู้กระบวนการทำงานกลุ่ม การทำงานร่วมกับผู้อื่น และสามารถเรียนรู้ได้จากการสร้างสถานการณ์จำลองในการฝึกอบรมได้ เพื่อให้ผู้เข้าอบรมเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายยิ่งขึ้น

5.3.1.2 การเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศวิถี ครูผู้สอนสามารถนำความรู้เกี่ยวกับเพศวิถีศึกษาไปบูรณาการในการจัดการเรียนการสอนในวิชาต่างๆ ได้ เพราะจะทำให้ผู้เรียนมีทักษะชีวิตและสามารถนำความรู้ไปใช้ในการแก้ปัญหาได้อย่างสร้างสรรค์

5.3.1.3 การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครั้งต่อไป ผู้วิจัยจัดให้มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับการสอนเพศวิถีศึกษาให้กับครูแนะแนวในสถานศึกษาด้วย เนื่องจาก ครูแนะแนวสามารถนำความรู้

ด้านเพศววิถีศึกษาไปใช้ในการให้คำปรึกษานักเรียนได้ อีกทั้ง ครูแนะแนวในสถานศึกษา มีโอกาสได้ใกล้ชิดกับนักเรียนเป็นอย่างมาก และสามารถเข้าถึงนักเรียนได้ง่าย และสามารถนำความรู้เกี่ยวกับเพศววิถีศึกษาไปใช้สอนในชั่วโมงแนะแนวได้

5.3.1.4 การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับเพศววิถีศึกษาสามารถประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียน การสอนได้ทุกวิชา ดังนั้น ครูผู้สอนทุกคนควรมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศววิถี เพื่อให้สามารถนำไปบูรณาการในการจัดการเรียนการสอน

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรนำเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ เช่น STAD หรือ TGT มาใช้ในการอบรมเพศววิถี

5.3.2.2 ควรมีการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการฝึกอบรมจากเทคนิคเพื่อนคู่คิดแบบ ต่างเพศ และเพศเดียวกัน เพื่อศึกษาความแตกต่างของการฝึกอบรม

5.3.2.3 ควรมีการติดตามผลในระยะยาว สำหรับกลุ่มที่เข้าร่วมวิจัยในครั้งนี้ว่ามีพฤติกรรมทางเพศอย่างไร